

stranskih izrastkov in so ravno zaradi tega rodovitnejše. Da se od imenovane sorte seme dobi, se morajo prve in najlepše kumare za to puščati, ker ta sorta zaradi debelega mesa veliko časa v zorenje potrebuje. Tri- ali štiriletno seme je za posejanje boljše od jednoletnega. Kumarno seme obdrži kaljivost navadno do 10 let.

Pohlapčovina. Skušnja kaže, da raste pohlapčovinški trs rad v vsaki zemlji, v ilovni, pešeni, lapornati, kameni, po nizkih legah in po bregovih. Spomladi žene navadno 2 tedna pozneje kakor poščip (kar je zaradi mraza posebno važno), jeseni pa je grozdje gotovo 2 tedna pred zrelo, kakor poščipovo; tudi les dozori bolj zaran. Grozdje ima veliko, jagodje debelo, žolto z malimi črnimi pikicami, zaradi česar so mu Nemci ime „Fischtranbe“ dali. Rodi rad vsako leto, tudi v slabih vinskih letih. Če bi se pridelalo poščipovega vina na oralu 4 polovnjake, potem bi se pohlapčovinškega gotovo 8 polovnjakov. Pohlapčovinški tudi črne pike (kraste) tako rade ne škodujejo, kakor drugim trsom. Pohlapčovinško vino se sčisti hitro po vrenji, ter se lahko že zgodaj za staro rabi. Prvo jesen je malo bolj kislo od poščipovega, ali pozneje v letu ga težko od njega razločiš. Pohlapčovinški trs je najbolj okoli sv. Duha pri sv. Juriji na Ščavnici doma.

Veliko tikvinega olja kdor imeti hoče, naj tako tikve (buče) sadi: Napravi se mešanica človečjeka in živinskega gnoja; po ogonih se skopljejo kraj razgonov $\frac{3}{4}$ čevlja globoke jamice, v ktere se dene ena motika gnoja in na gnoj malo zemlje; potem se dene seme ter razkoplje jama in zravnava. Jaz sem sadil pred tako, kakor se navadno tikve sadijo ter pridelal 3—4 pinte (bokale) olja v letu; zdaj pa, ko sadim po zgoraj navedenem, pridelam 12—16 pintov. Ljudje so me imeli že za coprnjaka, ker mi je vsako leto toliko in tako debelih tikev zrastle. Ako bi vsaj vsi, ki čitajo „Slov. Gospodarja“, tikve tako sadili ter bi pridelal vsak 12 pintov več, potem bi si prigospodarili vsi vsako leto več kakor 30.000 fl., če se računam pint olja po goldinarji. —a—

Krompirja za seme vsake sorte se dobi v Mariboru pri trgovci g. M. Berdaj-su. Tudi grof Attems v Gradcu ga prodava. Piše se: „An die gräfl. Attems-sche Sammenecultur-Station in St. Peter bei Graz; $\frac{1}{2}$ kilo semena velja od 15—30 krajcarjev. Toliko za danes, prihodnjič spregovorimo več o raznih krompirjevih sortah. Kdo ima v Ptuj, Celji itd. krompirjevega semena na prodaj, to nam ni znano.

Sejmovi na Štajerskem 5. aprila Vojnik, sv. Lenart in Marija snežna v Slov. goricah, Središče, Cirkovce, 7. aprila Vransko, Rodin, 9. aprila Dobova, 10. aprila Koprivnica.

Sejmovi na Koroškem 3. aprila Terbiž, 5. aprila Gradišče, 23. aprila Gutštajn, 25. aprila Mautenen.

Dopisi.

Iz Reichenburga. (Sv. misijon) so naši farani si dolgo želeli, zlasti, ker je skoraj pri vseh sosednih farah uže bil. Sedanji č. g. župnik Franc Walter so sprevideli potrebo sv. misijona, zatoraj so povabili č. očetje jezuiti, naj bi tudi pri nas sv. misijon opravili, in res, č. očetje jezuiti od Andreja na Koroškem so uslišali prošnjo župnikovo in so prišli 28. svečana t. l. v ta namen v Reichenburg in 29. svečana začeli sv. misijon. Dasi-ravno je bilo nekoliko sovražnikov, kateri tega niso želeli, vendar vkljub vsemu sovražstvu in nasprotovanju se je sv. misijon sijajno opravljal; toliko ljudstva vsaki dan zaporedoma celih 11 dni še Reichenburg ni videl, kakor ravno ta čas. Naša fara je ena izmed najtežavnih in najrazprostronejših naše škofije; po 2, 3, nekateri celo po 4 ure imajo do farne cerkve in vendar vkljub vsej težavnosti so uže zjutraj ob 4. uri ljudje od vseh krajih v cerkev dohajali. Vse se je vršilo v najlepšem redu, vreme je bilo ves ta čas prijetno; nobene neprijetnosti ni bilo, tako, da lahko rečemo, hvala Bogu za ta čas sv. misijona. Č. očetje jezuiti pa so tudi svoje delo izvrstno vodili, zatoraj je vernih prihajalo toliko, da se je res čuditi; čez 5000 je bilo obhajanih. Vsaki stan je imel odločen čas za nauk, spoved in sv. obhajilo, pridre sploh so bile za vse skup, tako, da je marsikteri s solznimi očmi rekel: „hvala Bogu, zdaj je res k nam prišel Bog s svojim blagoslovom.“ Č. gg. spovednikov je bilo skoraj vsaki dan po 8—12, tako, da je lahko sleherni svojo pobožnost opravil, če le ni bil len. Zlasti pa je bil konec ali sklep slovesen in genljiv. Zadnji dan v jutro ob $\frac{1}{2}$ 10 uri so šli vsi duhovniki pred kaplanijo po misijonski križ, kateri je bil pred kaplanijo pripravljen. Po blagoslovljenju misijonskega križa vzamejo 3 duhovniki misijonski križ in ga nesejo v procesiji do cerkve, kjer ga postavijo zraven prižnice, ktera je bila zunaj pripravljena za poslednjo pridgo. Č. oče „superior“ Doljak povzamejo besedo, ktera je vsakemu, če še ima kaj krščanskega duha, gotovo segla v globočine srca; res dobri oče ne more bolj genljivo do svojih otrok govoriti, kakor je ta gospod govoril, vse se je solzilo, mladi in stari, posvetni in duhovni, težko je vse popisati; poslednjič smo sklenili sv. misijon z zahvalno pesmijo „Tebe Boga hvalimo“. Veliko so se trudili č. oo. jezuiti in njim ne moremo povrniti in poplačati, pa naj njim poplača Bog v večnosti, mi pa samo to damo za plačilo, da smo si njihove nauke globoko v srce vtisnili in zanaprej hočemo tudi po njih živeti. Hvaležni farani.

Iz celjskega okraja. (Kako po vinogradih kaže.) Gotovo marsikteremu se je pred 3

meseči srce nasmejalo, ko je iz časnikov in od starejših možakov slišal, da se imamo letos prav posebnega vinskega leta nadejati. Toda žali Bog kako se držimo danes, če trsovje v resnici natanko ogledamo? Reznikov, koje smo lansko leto napravili, je vsled mraza veliko suhih ali pa imajo komaj eno šibico, mesto treh. Primorani smo torej bili, letošnje reznike in šparone delati na lanske šparone ali celo na šibice, koje so iz starine pri gnale. — Izvrstno so nam došle torej šibe, koje so bile na lanskih palčnikih (Rezerve-Zapfen). — Še vse slabejše se kaže, če se nekoliko po okolici in po naznanilih iz drugih krajev in dežel ogledamo, kjer imajo visoke starine v navadi; ker pretečena huda zima je starine razgnala in sicer v taki meri, da je mnogo takih vinogradnikov, koji so primorani svoje trsovje tikoma zemlje odrezati. Torej vinogradi v tekočem in prihodnjem letu ne obetajo preobilo. Svetoval bi marsikteremu meseca maja, ko se najbolj premiče sok, take korene nekoliko globokeje odkopati, in odrezati, ter njih z okoliščinam primernimi sortami požlahtniti. Seveda bi ne smeli cepičev prejemati iz nam sosedne ogerske ali drugih dežel, kjer že imajo trtno nš, ampak le iz popolnoma zanesljivih vinogradov, koji imajo reznike, ključce za trsonico pripravljene, seveda bi se morali na dotičnih mestih oglasiti, dokler tako pripravljenih navadno 1½' dolgih reznikov v zemljo ne položijo.

Iz Ptuja. (Vabilo) k obnemu zboru ptujске čitalnice in veselice 4. aprila t. l. Načrt. Ob 4. uri popoldne prične se občni zbor. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika, 2. poročilo tajnikovo 3. predloženje računov blagajnikovih, 4. Predlogi i nasveti posameznih udov. 5. Volitev predsednika. 6. Volitev odbora. Gospodje udje so uljudno naproseni obnega zboru se gotovo in v obilnem številu vdeležiti. Po shodu zvečer ob 8. uri veselica. Program: 1. „Lipa“ besede M. Vilhar-ja, poje možki zbor, 2. „Giovana d'Arko“ ouvertura od Verdi-ja, igra sekstet tukajšnjega muzikalnega društva. 3. „Svet“ besede Stritarjeve, vglasbil A. Förster, poje možki zbor. 4. „Stanovička“ Mayseder-ja, gosli se spremljevanjem seksteta. 5. „Što čutiš“ vgl. Jenko, poje možki zbor. 6. Ples. K obnemu zboru, kakor tudi veselici uljudno vabi odbor. —

Od sv. Tomaža nad Veliko nedeljo. (Prežalostno novico) imam dnes poročati. Na Hujbaru je nekdo veliki petek precej rano užgal škope za gospodarskim poslopjem posestnika Jakoba Skuhale, očeta č. g. Janeza Skuhale, velezaslužnega bogoslovskega profesorja, ravnatelja v dijaškem semenišči, vrlega in spretnega pisatelja slovenskega v Mariboru. Kmalu je vse gospodarsko poslopje in hišni hram v ognju, prvo je pogorelo do tal, drugemu pa strešje, tudi 2 svinji ste zgorili, dve se pa opekli, da je trebalo hitro noža. Toda vsa popisana nesreča ni nič proti onej, ki je zadela blagega očeta Skuhalo. Hoteč kobilu od-

vezati in iz bleva spraviti, je sam smrtno opečen; iz nad stropa se vsiplje nanj ognja, ki ga strahovito rani na obrazi, prsih, rokah in trebuhu. Grozno opečen pada se v svojo bližnjo viničarijo, da brz poslati po mešnika in vračnika, pa zvečer blizu polnoči po neusmiljenih bolečinah izdihne svojo krepko dušo, čudovito vdan v božjo voljo; po sprejetji sv. zakramentov bil je ves miren in tih, še niti jeden sam krat ni vprašal, kako so ogenj ugasnili, kaj so obranili; kratko pred smrtjo spregovori: „prinesite mi št. Janževga žegua potem pa mitvaško svečo“. Popije št. Janžev žegen in potem umerje z gorečo svečo v roki. Sina so iz Maribora zastrašili 3 telegrami, a živega ni našel več očeta. Svojo otroško hvalečnost mu je potem skazal velikonočni pondeljek s sprejavanjem h pogrebu, ki je bil res sijajen; okoli 4000 ljudi posodilo je očetu Skuhali zadnjo pot. Naj počiva v miru ta zvesto verni, značajni in krepki slovenski kmet!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V Ljubljani so razpisane mestne volitve. Slovenci so postavili v vseh 3 razredih svoje kandidate ter upajo, da zmagajo povsod. Bog daj! Spodobilo bi se močno, da g. Winklerja, prvega slovenskega namestnika, pozdravi slovenski zastop ljubljanski, ne pa nemškutar Lasehann, ki je lani nemški nekaj žvekal pri slovesnem sprejetji slovenskega regimenta Kuhnovega. G. predsednik Winkler je od svojih slovenskih volilcev na Goriškem v lepem slovenskem pismu presrčno vzel slovo in odložil poslanstvo za deželni zbor goriški, ker mu je ta posel pretežaven sedaj, ko je postal cesarjev namestnik kranjski. — Gimnazija slovenska v Kranji ostane, mesto prevzelo je blage volje precejšnjih bremen s doplačili. — Na italijansko mejo v Ampezzo na Tirolskem moral je iz Dunaja iti 15. lovski bataljon. V Meranu so nemško-pruski gostje 84letni god cesarja Viljelma obhajali s pesnijo, v katerej so ga hvalili tudi zarad zmage pri Kraljevem gradcu l. 1866. Ta pruska ošabnost na avstrijskih tleh je navzoče avstrijske oficirje tako razgnjevala, da bi bilo skoraj do krvavega dela prišlo. — Cesarjevič Rudolf je na Dunaji, kder mu k poroki vse čestita; v imenu državnega zbora čestitat prišel je naš slovenski poslanec g. baron Goedel, kot podpredsednik državnega zbora, ker predsednik grof Koronini ne biva na Dunaji; baron Goedel bil je kaj prijazno sprejet in cesarjevič je pohvalno omenil, da so naši konservativno-narodni poslanci sprejeli podaljšanje vojaške postave in stavljenje Arliške železnice. — Iz Graške škofije je državnemu zboru došlo 600 prošenj raznih srenj in društev, naj se Sletno šolanje skrči na 6 let, iz lavantinske škofije pa ??? — Cesar in cesarica sta letos veliki četrtek posnemala Jezusa Kristusa, cesar so 12 starčekom moževom noge umivali in jim pri obedu